

[Knud Lind]

svar for vold, hærværk, butiksplyndringer, husbesættelser m.v. Man er bange for atomkraftværker i Sverige, og så er man nødsaget til at lave butiksplyndringer, nødsaget til at besætte huse, for ellers kan man ikke komme af med den forfærdelige angst for atomkraftværket i Barsebäck. Det er realiteterne. Det er det, som vi hørte fru Alice Faber tale om heroppe.

Bedre bliver det ikke, når man også hører hr. Bernhard Baunsgaard undskylde BZernes handlinger med f.eks. boligproblemer. Trods det, at der blev fremlagt punkt for punkt heroppefra, at der var en 50-60 værelser til de pågældende, at de pågældende ikke henvendte sig, og at der kun var 3 ud af 339, der reelt var uden fast bopæl, så fremturer man altså med den slags her fra talerstolen. Samtidig forsøger man at give det udseende af, at fremskridtspartiets indlæg er usaglige og ikke hviler på noget som helst. Min dokumentation i min ordførertale affærdiger hr. Bernhard Baunsgaard med, at jeg kan komme med lige så megen statistik, jeg vil; der er altså boligproblemer. Månen har den farve, som måner nu engang skal have, og når det radikale venstre mener, at der er boligproblemer for de helt unge og for BZerne, ja, så er der boligproblemer, uanset om statistikkerne viser noget andet, uanset om Københavns politi kan fremlægge den nydeligste statistik. Der er boligproblemer, når hr. Bernhard Baunsgaard mener der er det. Det er den slags polemisk tale, der føres heroppe imod de reelle problemer. De reelle problemer har været, at Nørrebro som bydel har været skæmmet af disse optøjer.

Hr. Wilhjem brugte sin ordførertale til at lire sin sædvanlige VS-remse af mod politiet, men glemte i øvrigt ganske at besvare mine spørgsmål om VS' politiske ansvar for de optøjer, der har været. Vi må derfor konstatere, at den, der tier, samtykker, og konkludere, at de politiske bagmænd skal findes i VS, og at sympatisørerne skal findes i SF og hos de radikale. Det er realiteterne i dag.

Når hr. Wilhjem og andre ligesindede f.eks. gør et stort nummer ud af de to politifolk, der er blevet overdænget ude på Nørrebro med store betonklodser, og som derfor skød to varselsskud op i luften, kommer man ikke med nogen egentlig dokumentation bag efter. Man siger: det er jo ganske forfærdeligt, uanset at man udmærket godt ved, at

der i skydereglementet står, at skydevåben må anvendes til afværgelse af overhængende eller påbegyndt farligt angreb på person. Det, at man smider nogle store betonklodser ned oppe fra et tag i hovedet på to politifolk, er det ikke et påbegyndt farligt angreb? Selvfølgelig er det det, og det er helt i orden, at de skyder et par varselsskud op, men det skulle man altså lave et stort nummer ud af.

Hr. Ole Espersen taler til mig om, at fremskridtspartiet skulle bevæge sig i en atmosfære af kriminalitet. Ja, det er rigtigt; det kræver mit arbejde. Jeg ved, at hr. Ole Espersen er professor i statsret. Hr. Ole Espersens ordførertale bar nu bestemt ikke præg af, at hr. Ole Espersen bevægede sig i en statsretlig atmosfære, tværtimod. Men det er rigtigt, jeg bevæger mig i en atmosfære af kriminalitet. Det kræver mit job nu engang, og det beklager jeg.

Jeg er glad for, at ministeren vil forsøge at ændre reglerne om varetægtsfængsel ved begrundet mistanke. Jeg må i øvrigt sige, at jeg synes, den kedelige dagsorden, der er kommet på bordet her, er én stor undskyldning for, at man helst ikke skal stemme for et af fremskridtspartiets dagsordensforslag, hvorefter man kommer med nogle små juridiske spidsfindigheder. Man forsøger at feje det ind under tæppet, men man har ikke rigtig fået talt med CD. De har formentlig årsmøde. Ordføreren har i hvert fald ikke været til stede i dag, men det kan være, at hr. Hagen Hagensen har fået fat i ordføreren andetsteds.

Når man hører ordførerne for disse partier, hr. Bernhard Baunsgaard, fru Alice Faber, hr. Wilhjem og hr. Ole Espersen, får man umiddelbart det indtryk, at det skulle være politiet, som optrapper problemerne, at det er politiets skyld, at der er uro på Nørrebro. Den gallupundersøgelse, som er lavet den 17. april 1983, viser ingen forståelse for BZernes situation, men en stærk modvilje mod deres metoder. Det er undersøgelsens konklusion. Man siger ligeledes i undersøgelsen, at den klart overvejende indstilling er, at politiet ikke øver mere vold end nødvendigt, når ejendomme skal ryddes. Næsten 3/4 - 72 pct. - af de adspurgte har den opfattelse. Derfor står både hr. Bernhard Baunsgaard og fru Alice Faber og hr. Wilhjem og ligesindede ret alene i den holdning, som de har